

INDLEDNING.

Lige før påske spiste jeg frokost med en god ven, som er skoleleder. Han var meget opbragt og viste mig et brev, han havde fået på skolen. Det var fra Ateistisk Selskab. I denne tid har alle sogne indskrivning til konfirmation næste år, og de steder hvor der er et godt samarbejde, deles der sedler ud på skolerne til de unge. I den anledning har Ateistisk Selskab lavet en folder ligeledes til uddeling til eleverne i skolen, for at de unge skal vælge konfirmationen **fra**.

Skolelederen var meget forarget. Selv om han er et kristent menneske, er han ikke medlem af folkekirken pga. dens håbløse ledelse og manglende opbakning til de præster, der vil bære kirken ind i fremtiden i stedet for ind i fortiden. Han var så gal, at han ikke bare ville besvare brevet, han ville saftsuseme skrive et indlæg i aviserne. Hvilket blev ganske relevant efter diskussionen i aftes i tv mellem netop Ateistisk Forening og sognepræst Katrine Lilleør.

De unge skal have lov at gå til konfirmationsforberedelse, det er jo dér, de får viden om kristendommen og kan tage stilling. Uden undervisning tager de jo stilling i blinde.

Folderen ville have de unge til at vælge konfirmationen fra som en del af et ungdomsoprør. Man skriver bl.a. ” ”.

Skolelederen forstod ikke, at jeg ikke blev lige så vred og opbragt, som han blev. Jeg smilede og nød faktisk, at nogen kunne føle sig så truet af vores i øvrigt rummelige og ofte ret tandløse folkekirke. Jeg morede mig over, at jeg med min forkyndelse her i kirken og min i øvrigt ret engagerede undervisning af de unge er decideret **farlig** for nogen.

Ateisterne ved jo ikke, hvad de taler om, når de vil have det til at se ud, som om det kun er fest og gaver, der gør udslaget for de unges valg. De er ikke tæt på de unge og ved, hvad der rører sig i dem.

Ud af mine 34 unge i år er der måske 4, som ikke tror på det hele i kristendommen. Sidste år var der vel 2, og den ene tog konsekvensen og holdt op til sin mors store frustration. Langt de fleste kommer med en udefinerlig tro, der i løbet af året udvikler sig og grundfæstes. 21 konfirmander har i år bedt om at få en bibel. Jeg kender dem og holder af dem og ved, at konfirmationen er noget stort for dem.

Det kan Ateistisk Selskab ikke holde ud. Er det ikke morsomt?

Hvad er det, der gør det? Jo, det er i meget høj grad påsken. Påskens under og evangelium. *"Kristus opstod fra de døde"* som vi lige triumferende har sunget det med Grundtvig.

PÅSKE – PROVOKERENDE OG FARLIG.

Påskemorgen lyset kommer, når dagen gryr. Efter langfredags mørke og påskelørdags vakuum af tomhed, sorg og fortvivlelse, møder os den stille morgen. Påskedag og 2. påskedag mødes vi i alle landets kirker - ja - i alle verdens kirker og fejrer det mest **provokerende og farlige og utrolige verden nogen sinde har hørt om: Jesus Kristus opstod fra de døde.**

Det er faktisk meget provokerende at høre dette evangelium forkyndt, fordi det ganske rigtigt støder ind i vores videnskabelige tilgang til vores tilværelsesforståelse. For en ateist er naturvidenskaben noget helt solidt, man kan bygge sit liv på. Kort og godt. Derfor bliver kristendom latterlig! Alt, hvad der strider imod videnskaben, er utroværdigt for en ateist.

Jeg håber ikke ateisten får kærestebreve, dem vil han eller hun være nødt til at smide ud. Kærlighed kan jo ikke videnskabeligt bevises. Jo, forresten det er nogle euforiserende stoffer bl.a. kaldet endorfiner som opstår i hjernens kemi. Ikke andet. Surt show! Rigtig, rigtig surt. Kærlighed kan man derfor ikke bygge på, det er bare et kemisk kick. Men mon ikke ateisten alligevel bygger sit liv lidt på kærlighed?

OPSTANDELSE – UMULIGT.

At Jesus opstår fra de døde er sådan set umuligt, derfor er det ikke et trick i et trylleshows, eller et selv opfundet postulat. Det er den levende, skabende, almægtige Gud, som handler netop på kærlighed, ægte kærlighed, og på kraft og vilje til frelse.

Påskemorgen tror de jødiske præster, at Jesu tilhængere har fjernet Hans lig, fordi de vil lave en mysteriekult og konstruere en trosretning omkring en død mand, der forsvinder puf!! Præsterne tror, Jesu tilhængere sidder med hovederne i blød fra langfredag aften til påskemorgen for at udtænke det hele – og lave et show ud af det. Og det gør præsterne bange. **Det, som sker denne forunderlige morgen, er nemlig farligt!!!** Det truer dem og deres tros system. Det må kvæles.

DICIPLENES SITUATION.

Men opstandelsen er ikke en konstruktion i disciplenes hjerner!!!! At tro det er totalt absurd. Vi taler om mennesker, der er i dyb, dyb sorg over meget pludseligt og meget ondskabsfuldt at have mistet deres bedste ven. De er slået ud, de er i chok.

Disciplene er vitterlig fuldstændig handlingslammede, og de må i øvrigt heller ikke foretage sig ret meget. Det er sabbat og reglerne for helligholdelse af dagen er meget skrappe. Man må ikke lave mad kun spise i forvejen tilberedt mad, man må kun gå få skridt, man må ikke gøre noget, der ligner arbejde. Man må kun bede og synge i hjemmet eller i templet.

Da morgenen gryr påskedag er sabbaten til ende. Et par disciple og Maria tager sig sammen. Det er ikke blevet til meget søvn de sidste dage, trætheden sidder i kroppen både i benene og i hovedet. De er ulykkelige og forstumlede. Men nu er den tvungne stilstand forbi, og de har lov til at gå hele vejen ud til graven.

MARIA OG JOHANNES.

Maria er den første ude ved graven. Da hun ser, at stenen er væltet fra, bliver hun bange, og løber tilbage for at hente Peter og Johannes. Maria er virkelig bange og ked af det. Peter og Johannes kommer, de er også bange. Peter er modigst, han går først ind i graven, så tør Johannes også godt. I teksten virker det som om, de går igen, for da Maria lidt efter selv stikker hovedet ind i graven, sidder der to engle, som disciplene åbenbart ikke så.

De taler til Maria og spørger: *"Kvinde hvorfor græder du?"* Åndssvagtspørgsmål.....

Ja, det gør man faktisk ved en grav bare få dage efter nogen, man elsker, er død! Det er fuldstændig tydeligt, at **hun tænker på Jesus som død**, selv om Hans ligklæder ligger der, og Han er væk. Hun svarer derfor, *"De har flyttet min herre, og jeg ved ikke, hvor de har lagt Ham"*. Altså: jeg ved ikke, hvor de har lagt **liget**. Maria tænker ikke i opstandelse og nyt liv - men i **gravskænding**. At Jesu grav er skændet, gør hende endnu mere ulykkelig. Da det er decideret vanærende, tænker hun **kun** på at få tingene bragt i orden og få liget hentet tilbage til graven. **Det er meget, meget vigtigt at holde fast i.**

Så vender hun sig om og blændet af tårer, møder hun Jesus, men kan ikke kende Ham, naturligvis

fordi hun ved, at Han er død. Hun ved, hun aldrig mere vil kunne tale med Ham eller møde Ham. Han er død. Det må være havemanden. Måske ved Han, hvor liget er flyttet hen?

Først, da Jesus siger hendes navn, ser hun Ham.

Det her er så vigtigt, så vigtigt. Maria forestiller sig ikke opstandelsen.

PETER.

Peter fatter det da heller ikke endnu. Det bliver først til tro for Peter, da Jesus kommer til Genezereth sø. Her genindsætter Jesus Peter i fællesskabet ved 3 gange at spørge ham: Elsker du mig? Peters 3 kærlighedserklæringer til den opstandne, sætter de 3 fornægtelser langfredag ud af kraft.

Først da erkender Peter for alvor, at Jesus er opstået fra de døde, OG hvad det rent faktisk betyder. **Opstandelsen er ikke bare en faktisk begivenhed, den har altafgørende, epokegørende indhold og betydning. Opstandelsen betyder liv og frelse og nye begyndelser for Peter, og for de andre, såmænd også for Judas, hvis han ikke havde taget sit**

eget liv. Det betyder opstandelsen også i dag for os. Liv, frelse og nye begyndelser!!!

MARIAS NAVN.

Maria står i haven i morgenlyset og det tågeagtige skær, som betyder, at solen er ved at fordrive fugten.

Hun står der i det uvirkelige morgengry og græder, hun vågner først af sin krampagtige, voldsomme hulkende sorg, da hun hører sit navn sagt med præcis den betoning og den varme og kærlighed, som **kun** Jesus kan sige det med. Han er opstået. Han møder hende, hun vil give Ham et kram, men må ikke, fordi Han skal farer op til sin far i himlen. Hun skal nu gå til disciplene og fortælle, at hun har set Herren.

TO VIGTIGE POINTER.

Der er 2 meget vigtige pointer i dag påskedag.

Den første pointe er at opstandelsen lå uden for både disciplenes og kvindernes forestillingsevne. De kan derfor ikke have konstrueret opstandelsen sådan som præsterne senere påstår. Påstanden handler naturligvis om, at opstandelsesbudskabet er **farligt!** Hvis

folk begynder at tro på det her, mister præsterne magten og deres religion og position er truet.

Det er fuldstændig det samme med ateisterne, der i vore dage opfatter kristendommen som farlig. Hvis den kristne tro fortsat præger samfundet, får de ikke større magt og større position, sådan som de tragter efter.

Fra dag 1 har påskens evangelium været farligt for dem, der ønskede at styre samfundet.

Den anden pointe er, at da Jesus kalder Maria ved navn, lukkes hendes tåreblændede øjne op og hendes sorgfulde hjerte åbner sig for en ny form for kærlighed og tro og mening.

Da vi mødte den opstandne Herre og frelser første gang i vores liv, fik vi slået korsets tegn for ansigt og bryst til et vidnesbyrd, om at vi skulle tilhøre den korsfæstede og opstandne Herre, Jesus Kristus. I dåben lyder vores navn i tiltaleform. Vi har lige hørt det ved **Angelinas dåb**. Jesus taler således direkte til os i dåben – og efterfølgende så ofte vi er tunet ind på at høre det f.eks. ved konfirmationen.

AFSLUTNING.

Det giver således en vældig opstandelse, når ateister eller andre mennesker provokeres af, at vi stadig i 2010 kan tro på, at en mand i forrådnelse opstod fra de døde og gav alle, som troede på Hans kraft og kærlighed, løfte om evigt liv.

Videnskab og ateisme kan desværre kun anerkende denne fysiske verden. Sådant et liv er fattigt, selv om verden er smuk og vidunderlig på en forårsdag.

Jesus opstod fra de døde, for at møde os århundreder senere og kalde på os med vores navn med varme og kærlighed. Han opstod for hver eneste påske at give os sit liv,
sin kærlighed,
sin gnist
sit håb for verden,
håb om alles frelse,
Ja, Han opstod med sit ord om, at det onde ikke længere har magt til at sende os ad helvede til.

Jesus opstod, fordi vi hver eneste påskemorgen skal fyldes med tro. Og hvor er det skønt, at det budskab igen er blevet farligt!

Rigtig glædelig påske.